

llibertats que tenen són exagerades i és un escàndol. Nosaltres estavem massa controlats, però ara és una disbauxa.

—*Tenint com teniu la vista malament, podeu mirar la TV?*

—La miro i la veig força bé, la distingeixo millor en color.

—*Què n'opineu dels programes?*

—Trobo molt fastigos el vocabulari i paraulotes que diuen en els programes de català. Abans, així sols hi parlaven els «carreters». Pel demés, m'agrada.

—*Aneu al cinema?*

—Molt poc, però pels programes que fan, no val pas la pena d'anar-hi.

—*Què voleu dir?*

—Mira, fa poc que vaig anar a Barcelona amb una amiga i vàrem anar al cine. Després de preguntar quina pel·lícula podria estar bé, ens en varen recomanar una d'espionatge, i la veritat, tal com sortien les dones, fins i tot feia vergonya. Una veritable porqueria.

—*Voleu dir alguna cosa més?*

—Donar les gràcies a l'Anuari per haver pensat en mi, i saludar des d'aquesta pàgina a tots els que em coneixen.

Donem l'entrevista per acabada i ens despedim.

Tot anant cap a casa penso, com cada any en deixar la persona que surt a «Cada any un personatge», que seria molt important que la gent gran tingués persones que se les escoltés. Ells no es trobarien sols i nosaltres podríem treure un gran partit de les seves converses.

Jaume Valls

